

- b. Subsidiariai, pažeidimu buvo pažeistas įskaitymo principas, nes jame nustatant antrą baudą neatsižvelgta į pirmąją.
- c. Jei ir šis argumentas nebūtų pripažintas pagrįstu, sprendime buvo padaryta teisės klaida, nes jame nebuvo taikomas pažeidimų sutapties principas: tariamas EUMR 4 straipsnio 1 dalyje nurodytos pareigos pranešti pažeidimas yra konkretesnis pažeidimas, todėl apima tariamą EUMR 7 straipsnio 1 dalyje nurodytos *statu quo* pareigos pažeidimą, kuris yra bendresnis.

(¹) 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamentas Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (EB Susijungimų reglamentas) (OL L 24, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 40).

2018 m. sausio 8 d. Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Sole-Mizo Zrt. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága*

(Byla C-13/18)

(2018/C 142/31)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Sole-Mizo Zrt.*

Atsakovė: *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar valstybės narės teismų praktika nagrinėjant atitinkamas nuostatas dėl palūkanų už vėlavimą daryti prielaidą, kad nacionalinė mokesčių institucija nepadarė pažeidimo (neveikimo), t. y. nėra vėlavimo negrąžinamos pridėtinės vertės mokesčio <...> už apmokestinamųjų asmenų neapmokėtas prekes ir paslaugas dalies atveju, nes tuo metu, kai atitinkama nacionalinė mokesčių institucija priėmė sprendimą, galiojo Bendrijos teisė pažeidžiantys nacionalinės teisės aktai, o Teisingumo Teismas tik vėliau nustatė juose įtvirtintų reikalavimų neatitikimą Bendrijos teisei, atitinka Bendrijos teisės nuostatas, 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB (¹) (toliau – PVM direktyva) nuostatas (ypač jos 183 straipsnį) ir veiksmingumo, tiesioginio veikimo bei lygiavertiškumo principus?
2. Ar Bendrijos teisė, konkrečiai, PVM direktyvos nuostatas (ypač jos 183 straipsnį) ir lygiavertiškumo, veiksmingumo bei proporcingumo principus atitinka valstybės narės praktika, pagal kurią, nagrinėjant atitinkamas nuostatas dėl palūkanų už vėlavimą, skiriama, ar nacionalinė mokesčių institucija mokesčio negrąžino vadovaudamasi tuo metu galiojusiomis nacionalinės teisės nuostatomis, kurios, beje, pažeidė Bendrijos teisę, ar taip elgėsi pažeisdama tokias nuostatas, ir pagal kurią, kiek tai susiję su sukauptų PVM palūkanų suma, kurią grąžinti nebuvo galima pareikalauti per protingą terminą dėl nacionalinėje teisėje numatytų reikalavimų, Teisingumo Teismo pripažinti prieštaraujantį Sąjungos teisei, nurodomi du atskiri laikotarpiai, dėl to

— per pirmąjį laikotarpį apmokestinamieji asmenys turi teisę gauti tik palūkanas už vėlavimą, atitinkančias centrinio banko nustatytą bazinę normą, turint omenyje tai, kad Vengrijos mokesčių institucijos, per protingą terminą nesumokėdamos į sąskaitas faktūras įtraukto PVM, neveikė neteisėtai, nes tuo metu vis dar galiojo Bendrijos teisei prieštaraujantys Vengrijos teisės aktai, o

— per antrąjį laikotarpį turi būti mokamos už centrinio banko nustatytą bazinę normą dvigubai didesnės palūkanos – jos, be kita ko, nagrinėjamos valstybės narės teisės sistemoje taikomos vėlavimo atvejais – vien dėl pavėluoto palūkanų už vėlavimą, priklausančių už pirmąjį laikotarpį, išmokėjimo?

3. Ar PVM direktyvos 183 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad lygiavertiškumo principas draudžia tokią valstybės narės praktiką negražinto PVM klausimais, pagal kurią, mokesčių institucija moka tik centrinio banko bazinę (paprastąją) normą atitinkančias palūkanas, jei buvo pažeista Sąjungos teisė, tuo tarpu pažeidus nacionalinę teisę mokamos už centrinio banko bazinę normą dvigubai didesnės palūkanos?

⁽¹⁾ OL L 347, 2006, p. 1.

2018 m. sausio 17 d. Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Cobra Servicios Auxiliares, S.A. / FOGASA, José David Sánchez Iglesias ir Incatema, S.L.*

(Byla C-29/18)

(2018/C 142/32)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: *Cobra Servicios Auxiliares, S.A.*

Kitos apeliacinio proceso šalys: *FOGASA, José David Sánchez Iglesias ir Incatema, S.L.*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis, pateikto Direktyvos 1999/70 ⁽¹⁾ priede, 4 punktą turi būti aiškinamas taip, kad jis draudžia toki nacionalinį teisinį reguliavimą, pagal kurį, esant tam pačiam pagrindui (nutraukiant darbų vykdymo ar paslaugų teikimo sutartį, sudarytą tarp darbdavio ir trečiosios bendrovės, šiai prašant), dėl kolektyvinio atleidimo iš darbo, grindžiamo su verslo našumu susijusiomis priežastimis, kilusiomis dėl minėtos sutarties pasibaigimo, numatoma mažesnė kompensacija tais atvejais, kai nutraukiama terminuota, šios sutarties trukme apibrėžta, konkrečių užduočių vykdymo ar paslaugų teikimo sutartis, nei tais atvejais, kai nutraukiama panašių darbuotojų neterminuota darbo sutartis?
2. Jeigu į klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar turi būti aiškinama, kad nevienodas požiūris, kiek tai susiję su kompensacijomis darbuotojams, su kuriais sudarytos terminuotos sutartys, ir panašioms nuolatiniams darbuotojams, kai sutartiniai santykiai nutraukiami dėl tapačių faktinių aplinkybių, bet pagrįsti skirtingu teisiniu pagrindu, yra viena iš Chartijos 21 straipsnyje draudžiamų diskriminacijos rūšių, prieštaraujanti Chartijos 20 ir 21 straipsniuose įtvirtintiems vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principams, kurie yra bendrieji Sąjungos teisės principai?

⁽¹⁾ 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyvos 1999/70/EB dėl ETUC, UNICE ir CEEP bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis (OL L 175, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t. p. 368).